

1Kr kapitola 5.

[1] Šalomoun vládl nad všemi královstvími od řeky Eufratu až k zemi pelištejské a až k hranicím Egypta; odtud přinášeli Šalomounovi dary a sloužili mu po všechny dny jeho života. [2] Na jeden den se u Šalomounova dvora spotřebovalo třicet kórů bílé mouky a šedesát kórů mouky ječné, [3] deset kusů krmného hovězího dobytka a dvacet kusů dobytka z pastvy, sto kusů ovcí a koz, kromě jelenů, gazel, antilop a vykrmené drůbeže. [4] Panoval nad celým územím na západ od Řeky od Tifsachu až ke Gáze, nad všemi králi za Řekou, a měl pokoj ode všech sousedů. [5] A Juda i Izrael bydleli v bezpečí po všechny dny Šalomounovy, každý pod svou vinnou révou a pod svým fíkovníkem, od Danu až po Beer-šebu. [6] Šalomoun měl také ustájeno čtyřicet tisíc koní pro svou vozbu a dvanáct tisíc koní jezdeckých. [7] Jmenování správcí opatrovali potravu pro krále Šalomouna a pro všechny, kteří měli přístup ke stolu krále Šalomouna, každý ve svém měsíci. Nedopouštěli, aby něco chybělo. [8] Také ječmen a slámu pro koně a lehkonohé oře dodávali na místo, kde právě král byl, každý podle toho, jak mu bylo určeno. [9] Bůh dal Šalomounovi moudrost, převelikou rozumnost a takovou hojnost myšlenek, jako je písku na břehu moře. [10] Šalomounova moudrost převýšila moudrost všech synů dávnověku i všechnu moudrost egyptskou. [11] Byl moudřejší než všichni lidé, než Étan Ezrachejský a Héman, Kalkol a Darda, synové Machólovi. Jeho jméno bylo proslulé mezi všemi okolními pronárody. [12] Vyslovil tři tisíce přísloví a jeho písní bylo tisíc a pět. [13] Dovedl také mluvit o stromech, od cedru, který je na Libanónu, až po yzop, který roste na zdi, a dovedl mluvit i o zvířatech, ptácích, plazech a rybách. [14] Šalomounově moudrosti přicházeli naslouchat ze všech národů i ode všech králů země, kteří se o jeho moudrosti doslechli. [15] Týrský král Chíram poslal k Šalomounovi své služebníky, neboť uslyšel, že ho pomazali za krále namísto jeho otce. Chíram byl totiž přítelem Davidovým po všechna léta. [16] Šalomoun poslal Chíramovi vzkaz: [17] "Ty víš, že můj otec David nemohl vybudovat dům jménu Hospodina, svého Boha, pro boje, které vedl s okolními nepřáteli, dokud mu je Hospodin nepoložil pod nohy. [18] Teď mi však Hospodin, můj Bůh, dal ode všech okolních nepřátel odpočinutí, nehrozí mi protivník ani žádná zlá událost. [19] Proto jsem se rozhodl vybudovat dům jménu Hospodina, svého Boha, podle Hospodinových slov k mému otci Davidovi: 'Tvůj syn, kterého dosadím po tobě na tvůj trůn, ten vybuduje dům mému jménu.' [20] Proto přikáž, aby pro mne poráželi libanónské cedry. Moji služebníci budou s tvými a já ti budu dávat mzdu pro tvé služebníky v takové výši, jakou určíš; vždyť víš, že mezi námi není nikoho, kdo by uměl porážet stromy jako Sidóňané." [21] Když Chíram uslyšel Šalomounova slova, velmi se zaradoval a řekl: "Požehnán buď dnes Hospodin, že dal Davidovi moudrého syna, aby vládl nad tímto početným lidem." [22] A Chíram poslal Šalomounovi poselství: "Slyšel jsem, co jsi mi vzkázal. Pokud jde o dřevo cedrové a cypřišové, vyhovím každému tvému přání. [23] Moji služebníci je stáhnou z Libanónu dolů k moři a já z nich dám udělat vory; po moři je dopravím až na místo, které mi určíš. Tam je dám rozpojit a ty je dáš odtáhnout. Také ty vyhovíš mému přání a budeš dodávat potravu pro můj dům." [24] Dodával tedy Chíram Šalomounovi dřevo cedrové a cypřišové, všechno podle jeho přání. [25] Šalomoun dodával Chíramovi dvacet tisíc kórů pšenice k jídlu pro jeho dům a dvacet kórů oleje získaného drcením; to dával Šalomoun Chíramovi rok co rok. [26] Hospodin dal Šalomounovi moudrost, kterou mu přislíbil, a mezi Chíramem a Šalomounem byl pokoj. Oba spolu uzavřeli smlouvu. [27] Král Šalomoun vybral z celého Izraele robotníky v počtu třiceti tisíc mužů. [28] Z nich posílal na Libanón střídavě deset tisíc každý měsíc. Měsíc byli na Libanónu, dva měsíce doma. Nad robotníky byl Adóníram. [29] Šalomoun měl také sedmdesát tisíc nosičů břemen a osmdesát tisíc kameníků v horách, [30] mimo představené Šalomounových správců, kteří byli nad pracemi v počtu tří tisíc tří set a panovali nad lidem konajícím tu práci. [31] Král přikázal, aby se do základů domu dávaly kvádry; proto lámali veliké kusy uslechtilého kamene. [32] Dělníci Šalomounovi a dělníci Chíramovi a Gebalci je otesávali a připravovali dřevo i kameny k budování domu.